

МУРОДАЛИ

СОБИР

ГУЛИ БОДОМ

ШАҲПАРАК

Шаҳпарати холдор,
Боли ту – нақшу нигор.

Нақшу нигорат бувад
Манзараи навбаҳор.

Болу парат – ранги гул,
Чону дилат – беқарор.

Ҳар гули боғу чаман –
Дар раҳи ту интизор.

Файз барад гул зи ту,
Гул зи ту ояд ба бор.

Аз бари гул омадӣ?
Сӯйи гулӣ раҳсипор?

Балки худат як гулӣ,
Як гули фасли баҳор!

ЁРИ

Бинам, Нигор-хола
Бо мушкилӣ равон аст,
Дар ҳар ду дasti ӯ - бор,
Бораш басе гарон аст.

Аз рӯи меҳрубонӣ
Ман кӯмакаш бидодам,
То хона бурда бораш,
Пеши дараш ниҳодам.

Хам гашта аз руҳи ман
ӯ бӯса карду гуфто:
— Чизе диҳам бароят,
Аз чизи хубу зебо.

Аз меҳр ӯ ба ман дод
Як себаки гулобӣ.
Ман гуфтамаш:
— Ташаккур!
Гуфт ӯ:
— Камол ёбӣ.

ШОДИИ ТАНБАЛ

Танбал аз мактаб омад,
Табассум дар лаб омад.
Гуфто хурсанду хандон:
— Таътил сар шуд, модарчон!

ЗАНГҮЛА

Ҳар сү битохтам ман,
Зангүла сохтам ман.

Зангүлаи басо зүр,
Пургул-ғул асту пуршүр!

Чун риштааш кашад кас,
Вай мезанад чарангас.

З-он мурғакони тарсу
Тарсон паранд ҳар сү!

Гардид боғи ангур
Аз хавфу аз хатар дур!

Гунчишку майнаву зоғ,
Дигар чун ояд ин боғ?!

БАХОР

Гул руст дар сари санг,
Барф об шуд, ниҳон шуд,
Сар то сари дәҳистон
Зебову гулфишон шуд.

Лолахасак сар афроҳт
Дар байни сабза бо ноз,
Кабкони хушнаво низ
Гаштанд нағмапардоз.

Чӯшида мебарояд
Аз қӯҳ обаки соғ,
Овози чашмасорон
Ояд ба гӯши атроф.

Бо мо биё ту, эй дӯст,
Бар сайри кӯҳсорон,
Бо дасти худ бичинем
Аз пои тарма торон.

ТИРАМОХ

Дар боғу роғат
Сад рангу сад бў,
Сад нозу неъмат
Пухтаст ҳар сў.

Зархал либосат,
Ҳай-ҳай, чй зебо!
Зеботар аз ту
Шуд кишвари мо!

ПАХТА

«Пахта, пахта, чон пахта»,
Гардад фаровон пахта.

Пахта ризқи мардум аст,
Пахта мисли гандум аст.

Ҳар кас ки пахта чинад,
Рӯи камӣ набинад.

Пахта ҳам тило бошад,
Ганҷи халқи мо бошад.

РАХШОНА РАҲГАРДОН ШУД!

Гаштем имшаб парвона
Мо дар гирди Раҳшона.

Раҳшона раҳгардон шуд,
Аҳли хона ҳайрон шуд.

Хурду калон хабар шуд,
Муборакбодӣ сар шуд.

Ана, дар рӯи хона
Раҳ мегардад Раҳшона.

Шодон-шодон мегардад,
Тарсон-тарсон мегардад.

Мо ҳам бо ӯ по монем,
Шодонему тарсонем.

Аз гаштанаш шодонем,
З-афтиданаш тарсонем.

Раҳшона раҳгардон шуд,
Як хона саргардон шуд!

ХУДПИСАНД

Агар ба шүхй
Гүй ба Масрур:
— Аз паҳлавонон
Ҳастй ту пурзўр!

Ба чид бигүяд
Бинмуда бозу:
— Медонам инро
Бе гуфтаи ту!

НАҚБИ УШТУР

Чун даст дода бо ҳам
Ҷаҳду ҷадал бикардем,
Садсола мушкили хеш
Аҳлона ҳал бикардем.

Аз қалби кӯҳи сангин
Ин нақб шуд кушода,
Бо дасти дўстиҳо,
Бо оҳанин ирода.

Раҳ бар ҷануб шуд боз,
Раҳ боз бар шимол аст,
Дигар кушода ин роҳ
Дар чор фасли сол аст!

АБРҲОИ ФАЙЗБОР

Эй абрҳои файзбор,
Эй абрҳои навбаҳор,
Кишту зироатҳои мо –
Роҳи шуморо интизор.

Донад ҳама хурду калон:
Чун фасли боронӣ шавад,
Фарҳундапай бошад баҳор,
Соли фаровонӣ шавад.

Эй абрҳои файзбор,
Эй абрҳои навбаҳор,
Аз лутфу эҳсони шумо
Дунёст дар авҷу барор!

БАРФИ ЗИМИСТОН

Дар вақташ омад
Зебо зими斯顿,
Бориду борид
Барфе фаровон.

Мо ҳам ба берун
Гүё паридем,
Аз шавқу шодӣ
Ҳар сӯ давидем.

Чун дар баҳорон
Форам ҳаво шуд,
Барфи фаровон
Роҳатфизо шуд.

ДАР ЁДИ МОДАР

Сурати аскареро
Бибичонам аз چевон
Ҳар гаҳ гирифта бинад
Бо панчаҳои ларзон.

Он акси дилбанди ӯст,
Рафта ба ҷанги Гирмон.
Ягона фарзанди ӯст,
Қурбон шуда дар майдон...

Аскаре акнун агар
Бо вай шавад рӯ ба рӯ,
Баччаи аскарашро
Мекунад ӯ пурсуҷӯ.

— Надидай, писарчон,
Ту нури ҷашми манро? –
Дар қатори аскарон
Баччаи ман - Ҳасанро?...

З-он ҷанги хонумонсӯз
Бигзашт вақти бисёр,
Аммо писар зинда аст
Дар ёди модари зор.

ҚИССАИ НАВИ ГУРБАВУ МУШ

Се мушак бозӣ мекард,
Ҳай сарфарозӣ мекард.
Инро чу дид Мошон,
Он сӯ давид Мошон.
Он се вале натарсид,
Як зарра ҳам наларзид.
Мошон гуфто бо ғазаб:
— Эй мушони беадаб!
Коратон шуд хеле бад,
Расидам ман ба мақсад!
Чаро шумо аз хатар
Бепарвоед ин қадар?
Чун ин сухан шуниданد,
Ҳар се мушак хандиданд.
Ин ба Мошон алам кард,
Ҳар ду лунҷаш варам кард.
Монанди тир аз ҷо част,
Зад бар сари мушон даст.
Аммо яке зарба ҳӯрд,
Зарбай сеҳарба ҳӯрд.
Шуд тира пеши ҷашмаш,
Гуфт аз камоли ҳашмаш:
— Аз мушакони бедод
Сад доду боз се дод!...
Мочаро дар работ буд,
Ин се мушак робот буд.

ДАР БОГИ ҲАЙВОНОТ

Маҳзуну хастаҳоланд
Шеру паланги ин ҷо,
Касро ба танг оранд
Даргоҳи танги ин ҷо.

Боре нигар ба шоҳин,
Болу параш кашол аст,
Ҳайбат намонда ўро,
Бечораву малол аст.

Паҳлӯи хеш хорад
Маймун аҷаб нишаста,
Хоянд баччаҳояш
Чалғӯзае шикаста.

Заррофа гарданашро
Бар ҳар тараф битобад,
Аз коҳи хушку хошок
Вай лаззати чӣ ёбад?

Ҳастанд ҷумла озод,
Инҳо чӣ? Банди маҳбас!
Аз ҳоли зори инҳо
Дилгир мешавад кас...

ОРЗУИ НОДОН

Донӣ ва ё надонӣ,
Танҳо се моҳ хонӣ.

Нӯҳ моҳи дигари сол
Бошӣ ту шоду хушҳол

Гардӣ зи мактаб озод,
Аз тарсу аз таб озод,

Аз дарсу санчиш эмин,
Аз «2»-ву ранчиш эмин.

Э кош, ки ҳамин хел
Бошад усули таҳсил!

МАКТАБУ МУАЛЛИМ

Сар мешавад ба олам
Роҳи дарози матлаб
Аз ҳикмати муаллим,
Аз остони мактаб.

Бе мактабу муаллим
Дунё чӣ гуна тор аст!
Бо мактабу муаллим
Дар ҷону дил баҳор аст!

ИНТИЗОРИ ТАНАФФУС

Дар сумкаи Тарона –
Атру упову шона.

Вусма кашад ба абру,
Фоза бимолад ба ру.

Дарс ӯ vale надонад,
Нанвисаду нахонад.

Дар назди тахта сархам
Меистад ӯ хапу дам.

Дар дил хурад вай афсус:
Чаро нашуд танаффус?!..

ДАР ХИРГОХ

Дар кӯху дашту бешазор
Мо истироҳат мекунем.
Зебодиёри хешро
Сайру сайёҳат мекунем.

Дар айни гармиҳо чӣ хуш,
Худро ба об андохтан!
Гоҳе нишастан гирди ҳам,
Якҷоя гоҳе тоҳтан.

Пой бараҳна, вах, чӣ нағз,
Ин ҷо қадам бигзоштан!
Дар субҳ рафтан сайри кӯҳ,
Дар шом моҳӣ доштан.

Дар сабзу хуррам ҷойҳо
Хуш бигзарад таътили мо,
То тирамоҳон хуш расад
Соли нави таҳсили мо!

МОДАР

Дар рӯи олам
Яктост модар,
Ҳар ҷо ки бошад,
Бо мост модар.

Бар мо дурахшад
Чун моҳу хуршед,
Бар мо бубахшад
Ӯ бахту уммед.

Баски пур аз меҳр
Чону дили ӯст,
Дорем ӯро
Бо чону дил дӯст!

ШАҲБУЗ

Бо шавқу ғайрати беш
Бошӣ ту аз ҳама пеш.

Бо роҳи тангу кӯҳсор
Ҷӯйӣ раҳи алафзор.

Ёбӣ чу он маконро,
Хонӣ ту дигаронро.

Рама равад зи пуштат,
Ҳама давад зи пуштат.

Чун шаҳбузи асилий,
Ту рамаро кафилий.

Чӯпон зи пешаат – шод,
Ҷӯяд вай аз ту имдод.

ЗИМИСТОНИ ВАРЗОБ

Дар дараи сабзи мо
Фасли зимистон расид,
Зеб танашро бидод
Боз ҳарири сафед.

Обаки дарёи шӯҳ
Таг-таги ях шуд равон,
Селаи кабкаш нишеб
Сар-сари шах шуд равон.

Барфи хуши нуқратоб
Бораду борад само,
Мавсими сарду сафед
Фораду форад ба мо!

РАНЧИ ТАНБАЛ

Наздаш күшода дафтар,
Чоңаш вале ба танг аст,
Чашмаш ба сүи устод,
Хушаш вале ба занг аст.

Кай мешавад танаффус?
Аз дарс то барояд!
Аз хавфи «2» гирифтан
Шояд зи нав раҳояд!...

Ҳар кас вазифаашро
Ичро накард агар шаб,
Рұзона вақти тафтиш
Дар ранч монду дар таб.

МУНДАРИЧА

Ёрй.....	4
Шодии танбал.....	6
Зангӯла.....	8
Баҳор	10
Тирамоҳ.....	12
Пахта	14
Рахшона раҳгардон шуд!	16
Худлисанد	18
Нақби уштур.....	20
Абрҳои файзбор	22
Барфи зимистон	24
Дар ёди модар.....	26
Қиссаи нави гурбаву муш.....	28
Дар боғи ҳайвонот.....	30
Орзуи нодон.....	32
Мактабу муаллим	34
Интизори танаффус	36
Дар хиргоҳ.....	38
Модар	40
Шаҳбуз.....	42
Зимистони Варзоб.....	44
Ранчи танбал.....	46

Муродали Собир

ГУЛИ БОДОМ

Муҳаррир *C. Садриддин*
Мусаввир: *C. Имоддинова*
Муҳаррири
техникӣ *A. Мираҳмадов*
Тарроҳ *Ф. Раҳимов*

Ба матбаа 12.04.2009 супорида шуд. Ба чопаш 15.04.2009
имзо шуд. Когази оғсетӣ. Чопи оғсет. Ҳуруфи адабӣ. Андозаи
60x84¹/₁₆. Ҷузъи чопии шартӣ 3,0. Адади нашр 1000 нусха. Су-
пориши №40/09.

Нашириёти «ҶОД».
734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 36.
Тел.: 221-95-43. E-mail: ejodfir@mail.ru.

Муродали Собир 1 январи соли 1958 дар ноҳияи зебоманзари Варзоб дида ба олам кушодааст. Баъди ҳатми мактаби миёнаи ноҳия факултети суханшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро соли 1981 ва факултаи иқтисодии ҳамин донишгоҳро соли 2006 ҳатм кардааст. Ҷанде дар мактабҳои миёнаи зодгоҳаш ба омӯзгорӣ машғул шудааст. Баъдан дар маҷаллаи ҳаҷвии «Хорпуштак» ба ҳайси ҳодими адабӣ ва дар Ҷумҳурий исломии Афғонистон ба ҳайси тарҷумон кору фаъолият доштааст. Дар масъалаҳои иқтисодиёти ҷумҳурий пажӯҳиш гиреҳкушиҳо кардааст. Алҳол сармутахассиси Кумитаи андози назди Ҳукумати ҷумҳурист. Аз соли 1987 узви иттифоқи журналистони Тоҷикистон мебошад.

Аmmo Муродали Собирро ба шеър дилбастагии зиёдест. Бахусус барои бачаҳо шеър гуфтаниро дӯст медорад ва худро шоири бачаҳо мешумо рад. Вай ба ин пеша аз давраи мактабхониаш машғул аст. Ҳануз мактабхон буд, ки шеърҳояш дар рӯзномаи «Пионери Тоҷикистон» (ҳоло «Анбоз») ва «Машъал» (ҳоло «Истиқбол») чоп мешуданд. Воқеан намунаҳои беҳтарини шеърҳояш дар китобҳои дастҷамъии «Модарнома», «Навсафар», «Кокули бом», «Риштаборон», «Чил қалам» ва бисёр баёзҳои таълими роҳ ёфтаанд, ки нишони хуҷояндиву писандидагии шеъри ўст. Китобҳои алоҳидӯи шеъраш ба монанди «Парасту», «Тифли дарё», «Садои сукут» ва «Субҳи Варзоб» дастраси хонандагон гардида боиси болидагии хостири хурдсолон гардидаанд.

«Гули бодом» ҳадаяи тару тозаест аз боғи табъи шоири бачаҳо ба хонандагони хушдимог.

